

NIEUWSBRIEF

STICHTING L'AMOUR DU PROCHAIN

Aan het einde van het jaar 2018 kunnen we met elkaar terugkijken op een bijzonder jaar. Helaas werden we als Stichting L'Amour du Prochain vaak geconfronteerd met de hartverscheurende armoede en pijn van een land dat zucht onder corruptie en wanbeleid. Toch zijn er zoveel mooie gebeurtenissen om enorm dankbaar voor te zijn. Samen met u mochten we veel betekenen voor mensen en kinderen zonder hoop.

In deze nieuwsbrief leest u over het bezoek van de familie Ngimbi aan Matadi, de verbouwingen aan het opvanghuis, medische hulp, een wijnactie etc. Omdat u waarschijnlijk niet meer precies weet wie er in het opvanghuis wonen, stellen we de kinderen één voor één aan u voor.

Misschien herinnert u zich nog uit de vorige nieuwsbrief dat onze trouwe medewerker Gaspi en zijn vrouw een baby verwachtten. Inmiddels is er een gezonde dochter geboren, genaamd Romée: een prachtige baby zoals u kunt zien op de foto hiernaast. De kleertjes die we meenamen uit Nederland maken het gezin heel blij. Gaspi is al 13 jaar werkzaam bij stichting L'Amour du Prochain. Hij is zeer handig, betrouwbaar en onze steun en toeverlaat in het soms turbulente opvanghuis. Gaspi houdt de financiën onder controle en

bespreekt aan het einde van de dag met Christophe hoe het in het opvanghuis gelopen is. We zijn met de kinderen super dankbaar voor "Pa Gaspi"!

Toen we in 2005 als stichting begonnen met het opvanghuis in Matadi, werden er voornamelijk jongens opgevangen. Dit was een bewuste keuze van onze coördinator Christophe. Meisjes van de straat nemen andere problematiek met zich mee. Ze komen vaak uit de prostitutie en zijn meer kwetsbaar. Inmiddels is het bijzondere dat er nog twee jongens en maar liefst acht meisjes wonen!

Onze meiden..

Met de komst van Deborah enkele jaren geleden, maakten de jongens langzaam maar plaats voor meisjes. Het is niet altijd makkelijk met zo'n stel puberende meiden, maar ze hebben allemaal een fijn "thuis" gevonden in ons opvanghuis! U kunt de foto's verspreid door deze brief vinden. Acht prachtige meiden, we zijn erg trots op hen!

LESHA 15 JAAR

De ziekte van huilen..

Afgelopen zomer hebben wij als gezin doorgebracht in het opvanghuis in Matadi. We kwamen voor familiebezoek, maar we konden dit goed combineren met een bezoek aan het huis. Overigens worden reizen nooit vanuit de stichting bekostigd. Binnen de muren van het huis was het goed vertoeven in de drie koepeltentjes die we meebrachten. Men was verbaasd dat we deze plek verkozen boven een hotel. Maar wat was het fijn om onze luxe achter te laten en zo onder de mensen te zijn. Als één grote familie trokken we drie weken samen op. We leerden de kinderen kennen. Met de één communiceerden we in het Frans, met anderen kwamen we niet verder dan een paar woordjes lingala of een

glimlach. De spelletjes die we mee hadden, zorgden voor verbinding. Vooral memory en het pesten met kaarten deden het goed. Ook de voetbal en het springtouw zorgden voor veel plezier. We waren erg dankbaar voor het onlangs gerenoveerde toilet. Met de toiletborstels uit onze koffer gaven we een lesje "toilet schoonmaken" en zo werd deze dagelijks flink gepest. We hebben veel aandacht besteed aan hygiëne: schoon drinkwater, afval in de vuilnisbak, handen wassen, etc. Samen hebben we de binnenkant van het huis aangepakt. De stapelbedden zijn vermaakt tot enkele bedden. Planken werden opgehangen en er werd grondig gepest en opgeruimd.

LEA 17 JAAR

Ook werd een deel van de muur om het huis verbeterd. We hebben allemaal genoten van het samenzijn. Onze Roos had plotseling heel veel nieuwe "grote broers en zussen" die haar op handen droegen. En wij tien kinderen die elke ochtend "bonjour pa Chris" en "bonjour ma Mirjam" kwamen zeggen. In de wijk waar zoveel armoede heerst, was het een feest dat we er waren. De oude buurvrouw dankte God met geheven handen voor het korte bezoekje dat we haar brachten. De

HORLY, 19 JAAR

timmerman verbaasde zich over de drie dagelijkse maaltijden die we kregen. Christophe legde bijna beschaamd uit: "Mijn kinderen kennen geen honger, ze hebben nog nooit een dag niet gegeten." Onze ogen werden geopend voor de luxe waarin we in Nederland leven. Daarnaast beseften we hoe weinig materiële zaken je nodig hebt om gelukkig te zijn en hoe goed de pure "menselijke warmte" een mens doet! Het afscheid viel zwaar. Kleine Mercin liet ons niet meer los. Toen bij ons de tranen kwamen, volgden er meer. Een nieuw fenomeen. Een Congolees huilt enkel om de dood. De groep die ons uitzwaaide, werd steeds groter. Kinderen uit de buurt riepen ons enthousiast na. De gescheurde broeken en dikke ondervoede buikjes zullen we niet vergeten. Er is nog zo veel werk te doen! Later vertelde een begeleidster trots aan de telefoon: "Wij kunnen het nu ook, jullie hebben ons de ziekte van het huilen gegeven!" We kijken terug op een heel bijzondere tijd waarin we van heel dichtbij mochten beseffen wat we als stichting doen!

Mirjam Ngimbi

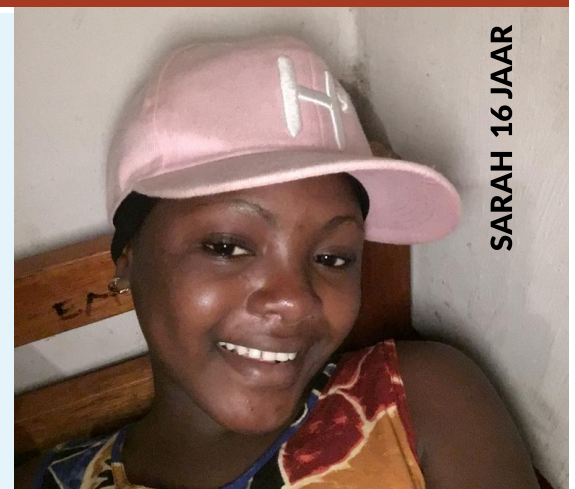
WINTER WIJN ACTIE

ANNY 15 JAAR

Misschien bent u het al van ons gewend: ook de komende maanden heeft stichting l'Amour du Prochain weer een leuke wijnactie. Door het bestellen van een goede kwaliteitswijn van wijnkoperij Henri Bloem uit Zwolle steunt u ons nieuwe project: een speelplaats voor de wijk waarin ons opvanghuis staat. Hiermee willen we iets betekenen voor de kinderen om het huis heen. Op de laatste pagina van deze brief vindt u meer over dit project.

STEUNT U ONS? NL19 INGB 0003 4037 96

SARAH 16 JAAR

Chadrack

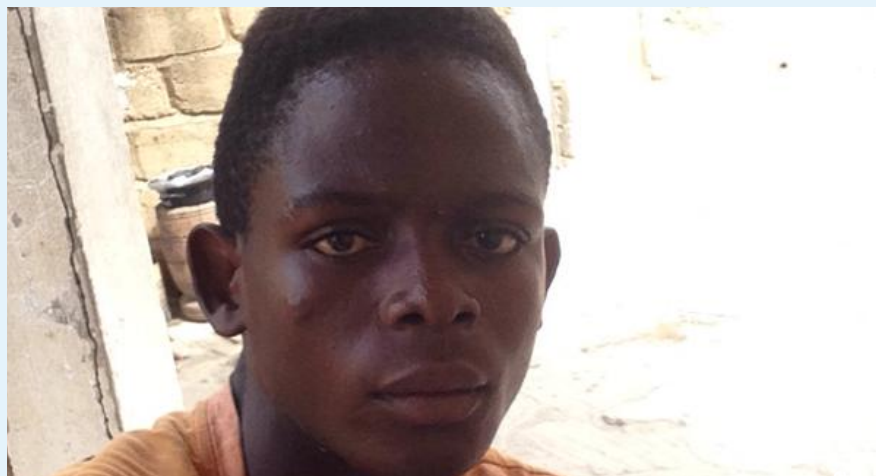
In de loop der jaren zijn er heel wat kinderen vanuit ons opvanghuis op eigen benen gaan staan. Zo ook Chadrack, een vrolijke vent van inmiddels 20 jaar. Hij werkt als bijrijder op een vrachtwagen en kan zichzelf zo financieel onderhouden. Regelmatig komt hij "thuis" bij de plek waar hij is opgegroeid, het opvanghuis. De laatste tijd vroeg hij regelmatig om pijnstilling. De ene keer voor hoofdpijn, dan voor spierpijn. De ware reden durfde hij niet te noemen. Totdat hij niet anders kon en een berichtje schreef op Messenger. Zijn enige hoop was na God, zo

schreef hij, gevestigd op mama Mirjam. De pijn in zijn buik was ondragelijk. "Ik heb een dokter nodig, ik ben zo bang dat jullie me kwijt zullen raken." Chadrack is financieel zelfstandig, maar een grote uitgave als een medisch onderzoek is zeker niet haalbaar. Na overleg hebben we d.m.v een gereserveerd bedrag van een sponsor iets kunnen doen. Na onderzoek bleek hij een dubbele buikhernia te hebben! Een geslaagde operatie volgde. Afgelopen week schreef Chadrack: "Ik heb geen woorden om mijn dankbaarheid uit te drukken. Mijn leven is gered!" Alhoewel er bijzonder veel leed is en we niet iedereen kunnen helpen, zijn we dankbaar dat we ons "uitgevlogen kind" hebben kunnen geven wat hij zo hard nodig had. Dank aan een heel bijzondere sponsoring!

DEBORAH, 16 JAAR

Om stil van te worden..

Als klein jongetje van 8 jaar kwam Enock elf jaar geleden bij ons in het opvanghuis. Moeder had hem verlaten en vader was overleden. Zijn opa en oma konden het financieel niet opbrengen voor hem te zorgen. Een vervuild mager jochie namen we op en jarenlang hebben we voor Enock mogen zorgen. Totdat er een oom in beeld kwam die de zorg wilde overnemen. Familie gaat in Congo boven alles en Enock vertrok tot groot verdriet van de anderen.

Afgelopen zomer klopte hij, inmiddels 19 jaar oud, opnieuw bij het huis aan. Weer mager en vervuild, maar nu stond er een grote volwassen kerel! Enock vroeg of hij misschien wat klusjes mocht doen om geld te verdienen. Het verhaal dat hij deed, trof ons! Zijn oom had hem flink mishandeld en na een brand waarin hij alles verloor, vluchtte hij terug naar zijn opa en oma.

Inmiddels is Enock een paar maanden aan het werk als "manusje van alles". De kinderen zijn gek op hem en hij doet zijn werk bijzonder trouw. We waren zo onder de indruk toen hij vertelde: "Ik heb niet veel nodig. Het kleine beetje dat ik hier verdien, breng ik naar opa en oma. Zo kunnen ook zij elke dag eten". We konden Enock afgelopen maand een pakket met kleren geven. We hebben zoveel respect voor deze bijzondere vent.

V.l.n.r: Djarina, 8 jaar; Djenny 10 jaar; Juvena 11 jaar; Mercin 10 jaar. Klaar om naar school te gaan.

DE GROTE VERBOUWING

Het golfplaten dak van ons opvanghuis heeft jarenlang veel te lijden gehad van het gekletter van de tropische regens, maar ook van de stenen die de buurtkinderen uit jaloezie van bovenaf op het huis gooiden. Het dak was op diverse plekken behoorlijk lek. In het droge seizoen konden we hier de ogen nog wel even voor dichtknijpen, maar niet meer toen in oktober het regenseizoen begon. Een grote kostenpost, waar we niet langer omheen konden. Onder leiding van Christophe zijn de oude golfplaten van het huis gehaald en is een prachtig nieuw dak geplaatst. Geen eenvoudige klus. Er was een flinke partij hardhout nodig. Deze moest vanaf de weg over de rotsachtige paden gesjouwd worden. De nieuwe dakplaten zijn uit de hoofdstad Kinshasa gehaald. Vandaar hebben ze een weg van 400 km afgelegd boven op een personenauto! Ook de organisatie van zo'n grote klus was niet eenvoudig. De aannemer beloofde dit in drie dagen te klaren. Maar dit was niet helemaal juist ingeschat:) Drie dagen werden drie weken... Spannend, want wat als de regen zou beginnen...?? Ook had de aannemer het aantal dakplaten niet goed ingeschat. We hadden wat tekort. Wat een organisatie om er een paar platen bij te halen..Na al die weken, veel stress en keihard werken zijn we heel trots op het resultaat! Om met Christophe te spreken:

"Dit dak is zo goed, dat houdt totdat Jezus terugkomt!" De kinderen die stenen gooiden hebben beloofd hiermee te stoppen. Om verveling en jaloezie te verminderen hebben we besloten iets voor hen te willen betekenen. Dit door middel van een nieuw project: een speelplaats in de wijk. Ook willen we eenmaal per maand maaltijden uitdelen aan de allerarmsten om het huis heen. Met een totaalbedrag van 5000 euro is al een veilige speelplaats te realiseren! U kunt dit project steunen door een gift over te maken o.v.v. "buurtproject" of door het bestellen van een overheerlijke wijn via het bijgevoegde bestelformulier.

Deze nieuwsbrief is een uitgave van
Stichting L'Amour du Prochain

Stichting voor hulp aan de kansarmen in Congo door financiële en materiële ondersteuning van medische, educatieve en sociale projecten.

Het bestuur :

Arthur Weynschenk (voorzitter),
Christophe Ngimbi (coördinator),
Dick en Eib Laan, Mirjam Ngimbi,
Ard en Marjolein Schimmel, Teresia
Scholten

Website: www.helpcongo.nl

E-mail: weynschenk@triqs.nl

Tel: 038 4600515

Kvk nummer: 05077367

WIJ HEBBEN UW STEUN ZO HARD NODIG! NL19 INGB 0003 4037 96